

Kuningas Arthur

Arthur-myytti sai alkunsa noin 1 500 vuotta sitten. Vuosisatojen mittaan sotakenttien sankari muuttui legendaariseksi kuninkaaksi. Monet historioitsijat ovat yrittäneet selvittää, kuka todellisuuden Arthur oli ja onko hän ylipäätään ollut olemassa. Arthurin jäljille päästäkseen etsintä pitää aloittaa brittien varhaishistoriasta, suunnilleen niiltä ajoilta, kun roomalaiset miehittivät Englantia.

Roomalaishallinnon aikaan Britanniassa oli noudatettu roomalaisia lakeja, ja roomalaiset olivat rakentaneet sinne teitä ja opettaneet kelttiaristokraatit kirjoittamaan ja lukemaan latinaa. Roomalaiset olivat myös tuoneet mukanaan tiukan sotilaskurin, joka oli siihen asti ollut melko tuntematonta alati keskenään kahinoiville kelttiklaaneille.

Kun roomalaiset lähtivät, he jättivät brittialamaisensa suojattomaksi joka puolelta uhkaavia vihollisia vastaan. Vihollisten hyökkäykset olivat niin massiivisia, että britit anelivat kahdesti apua Roomasta. Roomalaisilla oli kuitenkin riittävästi tekemistä omien ongelmiansa ja eloonjäämisensä kanssa, joten brittien oli vain taisteltava yksin maahan tunkeutuvia vihollislaumoja vastaan.

Arthurilla on kolme mahdollista esikuvaa. Tarinat kelttisankari "Artorius dux bellorumista" ja menestyksekkäistä sotapäälliköistä, kuten Lucius Artorius Castuksesta ja Riothamuksesta, ovat todennäköisesti päätyneet walesilaisten ja englantilaisten sankarilauluihin, joita bardit ja tarinankertajat ovat pitäneet hengissä ja levittäneet eteenpäin. Vasta satoja vuosia myöhemmin tarinat on kirjoitettu muistiin, ja niitä on käännetty edestakaisin eri kielten välillä.

Lähes jumalallisesta Arthurista syntyi monia legendoja, mutta vasta englantilaisen papin vuonna 1135 ilmestynyt teos "Britannian kuninkaiden historia" esitteli ensimmäisen kerran yhtenäisen tarinan Arthurista. Kaikkien valtakunnan kuninkaiden joukosta Geoffrey osoitti nimenomaan Arthurin kaikkein mahtavimmaksi, ja hän kuvaili yksityis-kohtaisesti kuninkaan elämää aina tämän epätavallisesta sikiämisestä alkaen.

Geoffreyn Arthur-tarinasta tuli keskiajalla äärimmäisen suosittu. Ihmiset ihastuivat sen värikkäisiin kuvauksiin taikuudesta, intohimosta ja petoksesta. Teoksesta tuli esikuva kaikille tuleville Arthur-kertomuksille, joissa Geoffreyn kertomusta kehitettiin edelleen. Uskotaan, että kirjailija Geoffrey halusi antaa briteille heidän oman Kaarle Suurensa, ja siksi hän yhdisteli vanhoja tarinoita luodakseen uskottavan, väkevän kuninkaan.

Keskiajalla kukaan ei epäillyt, etteikö Arthur olisi ollut todellinen henkilö, ja hänen elämästään alettiin etsiä jälkiä. Kuitenkin huolimatta arkeologien, historioitsijoiden, kirjallisuustutkijoiden ja harrastajien sitkeistä yrityksistä löytää todisteita Arthurista hänen arvoituksensa on edelleen vailla vastausta. On olemassa vain uskomuksia sotapäälliköstä, josta tuli kuningas ja brittiläisen monarkian kantaisä. Taru on kuitenkin synnyttänyt paljon kuolematonta kirjallisuutta aiheesta.

Tarukuningas on satoja vuosia ollut osa brittien identiteettiä. Kun monet muut sankarit ovat vaipuneet vähitellen unholaan, Arthuria ympäröivä salamyhkäisyys on pitänyt hänen tarinansa elossa 1 500 vuotta – ja varmistanut hänen paikkansa historiassa.